Actorii sunt prea artificiali

On Decembrie 27, 2015

Asigură-ți ascensiunea spre culmile înalte ale mândriei de a fi superior, câștigând autonomie asupra propriului tău „show".

În timpul șederii la Paris, regizorul rus Eisenstein discută despre posibilitatea obținerii unei comenzi pentru realizarea unui film. Sosise în capitala Franței la invitația uneia din cele mai importante case producătoare de filme. Dar nu se poate înțelege cu producătorii. Se lovește - de data aceasta nu în glumă ca în parodia de la La Sarraz - de cinematografia comercială.

I se propune să realizeze un film „popular", cu condiția utilizării unei tinere actrițe într-un rol atractiv. Eisenstein rămâne siderat, neputând răspunde cu nici un argument logic, ci doar: „ *Dar eu nu folosesc actori... Actorii sunt prea artificiali !* "

Obișnuit să-și declare deschis concepțiile, primește cu furie opoziția producătorilor: „ *Cum se poate imagina să renunț la concepțiile mele? strigă el revoltat. Succesul meu în Franța nu este oare bazat în întregime pe ilustrarea acestor concepții?* "

Leadership: Îți dai tu singur acceptul asupra a ceea ce poți sau nu să realizezi din punct de vedere al fundalului de orientare a atitudinii "știu că am dreptate" pe care îl furnizează profilul imaginii tale în lume?

Leadershipul prezintă episoade de ascensiuni spre culmile înalte ale mândriei de a fi superior. În acest caz, individul reprezintă în interesul propriilor realizări anumite valori de la care nu se poate abate. Iar pentru ca leadershipul să poată fi utilizat în orice situație, mai ales în cadrul unor schimbări de direcție, se impune a fi respectate cumulativ două condiții, sub criteriul: „Singur îmi dau acceptul asupra a ceea ce pot sau nu să realizez ! "

Prima condiție în leadership este să nu renunți la jocul posesiei, întreținut cumva de o conștiință care vede și trăiește idei absolute - în interacțiune cu crearea unei percepții favorabile față de sine. Posesia asupra unei forme de cunoaștere și de gândire, dobândită prin stimularea interesului aparte pentru interpretarea faptelor, fenomenelor și ideilor, creând pentru tine însuți un rol unic „over and over" în relație cu alții, fără a schimba repertoriul presupunerilor și argumentelor tale.

A doua condiție este să te asiguri că audiența are dreptul să ascensioneze în numele unei entități de tip „sursă de evenimente", fără să se angajeze într-o luptă de opoziție. Într-un anume fel, trebuie să fii o oglindă a stării de a exista tocmai în centrul actului de a exista, potrivit relației dinamice dintre procesul de creație și puterea de a îndeplini scopul creației.

Profilul imaginii în lume a unui regizor ține de ilustrarea opțiunii "decizie finală" pentru formarea concepțiilor și impulsionarea activităților conceptuale vizând dezvoltarea sferei științifice.

În leadership, "decizia finală" este semnul unei autorități în materie de inovație, echivalând cu rodul unei profunde și riguroase experiențe de cunoaștere care aduce în prim plan dovada de libertate în gândire, un stil original și îndrăzneț, o personalitate aparte, nonconformism și imaginație bogată.

Exclamația „Actorii sunt prea artificiali” denotă îndepărtarea de normele unei stricteți accentuate în ceea ce privește acceptarea și receptarea unor forme de redare a realității prin artă. Mesagerul unei viziuni evoluate este mai întâi de toate un jongler al argumentelor logice și bine întemeiate de pe urma cărora, cu inteligență, știe să câștige autonomie asupra propriei munci de creație. Dar mai ales asupra propriului său „Show”.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/actorii-sunt-prea-artificiali.html